

עפ"ת (חיפה) 26007-06-24 - חוסין אבו אל היג'א נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26007-06-24 אבו אל היג'א נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14210231289

לפני כבוד השופט נתנאל בנישו

מערער חוסין אבו אל היג'א
ע"י ב"כ עוה"ד עלי חליל

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מור בן אבו

ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כ' פאר גינת)

בתע"א 10938-01-22 מיום 1.5.24

(הערעור נדחה)

פסק דין

מונח בפניי ערעור הסנגוריה על גזר דינו של בית המשפט קמא, במסגרתו נתן המערער את הדין בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

גזר הדין

בקצירת האומר נציין כי המערער, שזו הרשעתו השלישית בעבירה האמורה, נדון, לאחר שהודה במיוחס לו והתקבל תסקיר לעונש, למאסר בפועל של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות. בחופף לעונש זה הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים. עוד הוטל על המערער מאסר מותנה חדש למשך 10 חודשים וכן קנס.

מעבר לעונשים אלה, גזר בית המשפט על המערער פסילה בפועל בת 73 חודשים, אליה הצטברה

הפעלת פסילה מותנת של 12 חודשים, סה"כ 85 חודשי פסילה בפועל. לצד האמור, הטיל בית המשפט על המערער פסילה מותנית.

לבסוף, הוטל על המערער צו מבחן לתקופה של 12 חודשים וזאת לצורך שילובו בקבוצה טיפולית למניעת עבירות תעבורה.

בכל הנוגע לפסילה בפועל, גזר דינו של בית המשפט קמא נומק בהפניה להוראת סעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, הקובעת פסילה לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים, מקום בו הנאשם כבר הורשע לפחות פעמיים באחת העבירות המנויות בסעיף (עבירת הנהיגה בפסילה היא אחת מהעבירות האמורות - נ.ב.).

על אף האמור, מצא בית המשפט קמא כי מתקיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות, וגזר פסילה קצרה יותר, בראש ובראשונה בהתחשב בהמלצת תסקיר העונש, במסגרתו נקבע כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו של המערער. לאור האמור, בית המשפט מצא כי יש מקום לתת למערער סיכוי לבצע הליך שיקומי. כן התחשב בית המשפט קמא בנסיבותיו האישיות של המערער, הזקוק לרישיון הנהיגה לצורכי עבודתו.

בנוסף, ציין בית המשפט כי מאז בוצעה העבירה הנוכחית ועד מועד גזירת הדין חלף פרק זמן של כשנתיים, במהלכן לא נרשמו לחובתו של המערער רישומים נוספים.

לצד האמור, בית המשפט הדגיש כי בעבר ריצה המערער עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, אך חזר לסורו.

הערעור ותשובת המדינה

בערעור התרכז ב"כ המערער ברכיב הפסילה בפועל, בעוד הוא אינו מלין על יתר העונשים שהוטלו כאמור.

בטיעונו חוזר ב"כ המערער על דבריו בפני בית המשפט קמא ומדגיש את התסקיר החיובי שהמליץ על הארכת התנאי ללא הטלת עונש מאסר, בשל ההתרשמות כי המערער לקח אחריות על התנהלותו, הבין את הבעייתיות שבמעשיו, הביע נכונות להשתלב בתוכנית טיפולית, וכיום "גורמי הסיכוי לשיקום גוברים על גורמי הסיכוי לעבריינות". דעת הסנגור היא, על כן, כי כאשר בית המשפט הטיל עליו מאסר, גם אם בעבודות שירות, היה מקום לבוא להקל עמו בכל הקשור לעונש הפסילה בפועל.

בעניין זה, מציין ב"כ המערער כי מרשו עובד בחלוקת לחם, כאשר העבירה הנוכחית והעבירות הקודמות בוצעו על ידו במסגרת עבודתו ולצורכי פרנסת משפחתו בלבד. כיום, שני בניו עובדים איתו,

כך שאין חשש שהוא יבצע עבירות נוספות.

לדברי בא כוחו, המערער למד את הלקח ויש לו נכונות רבה לעבור הליך טיפולי.

במישור המשפטי, נטען כי אומנם סעיף 40א הנ"ל קובע עונש פסילה בן 10 שנים, אך עדיין בית המשפט נדרש לבחון כל מקרה לגופו. לדעת הסנגור, באופן מעשי, בתי המשפט נוהגים לסטות מהענישה האמורה באופן בולט הרבה יותר מההקלה בה נקט בית המשפט קמא.

לבסוף, חוזר ומציין ב"כ המערער כי במשך כשנתיים הוא לא היה מעורב בעבירה כלשהי, דבר המלמד על השינוי אותו עבר.

עתירתו היא, על כן, להקל משמעותית בעונש הפסילה בפועל.

מנגד, סבור ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערעור.

ראשית, מפנה ב"כ המשיבה לעבר התעבורתי העשיר של המערער, שהורשע ב-49 עבירות קודמות, בניהן עבירות חמורות ומסכנות חיים. במיוחד מדגיש ב"כ המשיבה כי המערער ביצע את העבירה עליה נתן את הדין כחודשיים בלבד לאחר שנדון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות ולמאסר מותנה. על רקע עובדה זו, נראה שלא מהמערער לא הורתע וחשש כבד שאם ימצא במצבים דומים הוא עוד הפעם יבחר לא לציית לחוק.

באשר לתסקיר החיובי, טוען ב"כ המשיבה כי בית המשפט קמא נתן לו משקל מרכזי, הן בעובדה שנמנע מלקבוע שעונש המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח והן בחריגה מהוראת סעיף 40א הנ"ל, כאשר בגין העבירה הנוכחית נגזרו על המערער 73 חודשי פסילה בלבד.

לאור האמור, מבקש ב"כ המאשימה כי אקבע שהמערער זכה לעונש מקל ואדחה את הערעור בהתאם.

הכרעה

הלכה ידועה היא כי אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בענישה מקום בו זו אינה חורגת באופן ניכר מרמת הענישה הראויה.

בעניינו, גם אם נביא בחשבון את כלל הנסיבות לקולא, אותן שקל בית המשפט וביטא בגזר דינו, לא

עולה המסקנה כי התמהיל העונשי שנקבע בגזר הדין, ובכלל זה עונש הפסילה בפועל, חורג מהענישה הראויה בנסיבות המקרה.

לחובתו של המערער עברו העשיר והעובדה כי חזר לסורו פעם אחר פעם, גם כאשר חרב המאסר המותנה הייתה תלויה ועומדת מעל לראשו.

המחוקק ביקש להרחיק עבריינים סדרתיים, דוגמת המערער, מהכביש וקבע עונש פסילת מזערי, כמפורט בסעיף 40א(א) (1) לפקודה, אליו הפנה בית המשפט קמא ואליו התייחסו הצדדים. אין להותיר הוראה זו, שנועדה להרתיע עבריינים ולהגן על עוברי הדרך מפני מי שהוכיח במעשיו כי הוא עלול לסכנם, כ"אות רקה". משכך, גם מקום בו בית המשפט מתרשם מקיומן של נסיבות המצדיקות לנהוג עם הנאשם כ"בית הלל", הדבר יעשה תוך הגשמת תכליות הוראת הדין האמורה.

זאת ועוד, למקרא גזר הדין ניכר כי בית המשפט קמא לא התעלם מנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, ואף מרצונו המבורך לשנות את התנהלותו בתחום הנהיגה ומנכונותו להשתלב בתוכנית טיפולית.

אף העובדה כי חלפו כשנתיים ימים מאז בוצעה העבירה האחרונה, תקופת זמן במהלכה המערער לא נכשל בעבירות נוספות, זכתה להתייחסות של בית המשפט קמא.

בהתאם לכך, בית המשפט נמנע מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, הפעיל מאסר מותנה כולו בחופף ואף חרג מעונש הפסילה המזערי. קביעות מקלות אלה, לצד הטלת מאסר ופסילה משמעותיים, מאזנות נכונה בין שיקולי הענישה המתנגשים במקרה זה.

על רקע האמור, עמדתי היא, כי בית המשפט קמא הטיל על המערער עונש הולם, המבטא כיאות הן את צורכי ההרתעה והגמול והן את היבטי השיקום.

העובדה כי הוטל צו מבחן, אף היא מתיישבת היטב עם הנרטיב השקול העולה מגזר הדין ומהרצון לעודד את המערער ברצונו לשנות את דרכיו.

סוף דבר

לנוכח האמור, משלא מצאתי עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא, **אני דוחה את הערעור.**

על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 5.7.24 עד השעה 10:00.

מזכירות בית המשפט תעביר עותק פסק דין זה לצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז סיוון תשפ"ד, 23 יוני 2024, בהעדר
הצדדים.